

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Epistola II. Innocentii Papae IV. Ad Henricvm III. Regem Angliae. Pro
episcopo Vvintoniensi exule.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

per apostolica scripta præcipiendo mandantes, & man-
dando præcipientes, quatenus præscriptæ necessitatis &
oneris instantia, qua Romana ecclesia, mater vestra
spiritualis, grauiter perurgetur, affligitur, & pene oppri-
mitur, affectione pensantes, vt conuenit, filiali, & com-
passionem super hoc habentes debitam erga ipsam, no-
bis & sibi, pro solutione debitorum illorum prædicto-
rum, in ea subuenire curetis pecuniæ quantitate & sum-
ma, qualem & quantam dilectus filius noster magister
Martinus, camera nostra clericus, & lator præsentium,
vobis ex parte nostra duxerit declarandam exprimen-
damque. Eamque ipsam pecuniam, per vos collatam, di-
cto magistro Martino, aut ipsius nuntiis, infra terminum,
quem idem vobis præfiget, assignetis; preces nostras ta-
liter impleturi, quod nos deuotionem vestram merito
commendare possimus, & super hoc aliter procedere
non cogamur. Datum Laterani septimo Idus Ianuarii,
pontificatus nostri anno primo.

EPISTOLA II.
INNOCENTII PAPÆ IV.
AD HENRICVM III. REGEM ANGLIAE

Pro episcopo Vvintoniensi exule.

*Innocentius episcopus seruus seruorum Dei carissimo in Christo filio
regi Angliae salutem & apostolicam benedictionem.*

POSTQVAM Dei benignitas humilitatem nostram ad
apostolicæ vocavit officium dignitatis, illam conce-
pimus de tua serenitate fiduciam, quod in his quæ sunt ad
honorem ecclesiæ se promptam haberet & vigilem exhibe-
ret. Prouenit ex hoc, quod cum venerabilem fratrem no-
strum, quondam Norvvicensem, Vvintoniensi ecclesiæ
de fratum nostrorum consilio concessimus in pastorem,
preces tibi direximus speciales, vt eidem pro diuina & no-
stra reuerentia te redderes affectu benevolum & effectu
serenu, ac si quæ castra & maneria ipsius ecclesiæ, prompta
benignitate ei faceres assignari. Tu vero, sicut mirantes
audiuimus & dolemus, nedum preces huiusmodi voluisti
deducere ad effectum, imo, quod est grauius, in verba nihil

debitæ modestiæ vel reuerentiæ filialis habentia prorupisti; asserens quod nulla postulatio in regno Angliae per sedem apostolicam admitti possit vel debeat, te inuito, & quod illam quam nos in spiritualibus, tu in temporalibus habeas potestatem: nec quis postulatus possit absque tuo consensu possessionem temporalium obtinere. Adiecisti præterea quod translationem ipsius episcopi reputares inualidam, tamquam a nobis per vitium subreptionis obtentam. Hæc siquidem, fili carissime, non Dei, non ecclesiæ, non tuæ resonant sublimitatis honorem, non sapienti iustitiam, non redolent æquitatem, præfertim cum teneat omnium credulitas pia fidelium, quod apostolicæ sedis auctoritas liberam habeat in ecclesiis vniuersis potestatem a Dei prouidentia: nec arbitrio principum ipsa stare cogitur, vt eorum in electionum vel postulationum negotiis requirat assensum. In quibus tamen, Dominum habendo præ oculis, sic prouide procedit & caute, quod per illam nullius possit honori detrahi, vel iustitiae derogari. Sicut etiam in translatione ipsius episcopi dignoscitur processisse, in quo promovit hominem scientia, moribus & honestate perspicuum, ac in spiritualibus & temporalibus circumspetum, olim tibi carum & amabilem, ac semper tuis beneplacitis secundum Dominum totis viribus intendere cupientem, per cuius industriam probatam in plurimis honoris & commodi proficere poteris incrementis. Sed tamen non suggerat asturia susurronum, a quibus parare dispendia virtuosis pro indifferenti ducitur, dummodo sua specialia commoda vel priuata desideria consequantur. Tuam itaque celstitudinem affectio ne qua possumus exhortamur, & obsecramus in Domino Iesu Christo, quatenus ab impia suggestione talium regiæ pietatis auertens auditum, ecclesiam Dei continuo prosequaris honore, & indulxæ sibi desuper libertatis priuilegium conferuare studeas illibatum: & nunc & in posterum tui regni prælatos ea quæ in spiritualibus seu temporalibus spectant ad ipsorum ecclesiæ libere consequi & pacifice possidere permittas. Ceterum solerti considerans meditatione, quod in apostolici prosecutione offici diuini nominis deseruimus honori, quæ de præfato episcopo cum solenni deliberatione fecimus non ad ani-

B b b iii

mum reuoces, non aliquo impedimento perturbes. Sed qui cordi nostro statuimus, vt te specialem inter alios terræ principes habeamus, in ipso impartiri procurans honorem, sibi castra &c maneria cum fructibus inde perceptis a tempore translationis huiusmodi, omni postposita difficultate resignes, ac beneuola benignitate concedas, quod solitudinem ei creditam poslit cum effectu prosequi, tua fauente gratia speciali. Alias autem cum libertatem ecclesiasticam in diebus nostris velimus non minui, sed Deo propitio augeri cupiamus, nullatenus sustinere poterimus, quod nos in ipso episcopo tam prædiciale iniuriam patiamur.

Datum Laterani tertio Kalendas Martii, pontificatus nostri anno primo.

EPISTOLA III.
INNOCENTII PAPÆ IV.
AD FRATRES ORDINIS PRÆDICATORVM.

Fratres Prædicatores a tramite disciplinæ sancti Benedicti exorbitantes corriguntur, & in viam meliorem diriguntur.

Innocentius episcopus seruus seruorum Dei magistro & fratribus ordinis Prædicatorum salutem & apostolicam benedictionem.

NON solum in fauorem conuersi, sed etiam monasteriorum, probationis tempus a sanctis patribus est indulatum, vt ille asperitates illius, & istud mores illius valeat experiri. In regula quoque beati Benedicti præcipitur vt ad conuerzionem nouiter venientibus non facilis tribuatur ingressus, sed, sicut docet Apostolus, an sit ex Deo spiritus comprobetur, & dura & aspera, per quæ itur ad Dominum, exponantur. Postea in eadem regula subiungitur, vt dicatur: Ecce lex sub qua militare desideras; si eam obseruare potes, ingredere; alioquin, liber venisti, liber discedas. Insuper felicis recordationis Gregorius papa prædecessor noster statuit, vt positi in probatione nouitii ante susceptum religionis habitum, qui dari profitentibus consuevit, seu ante professionem emissam,